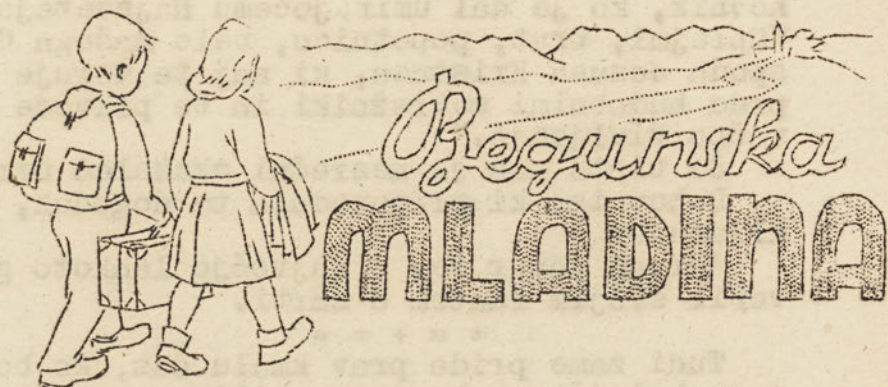

Regurška MLADINA

Leto 2. Lienz, 16. 1. 46 Štev. 2

Zadnje obhajilo

Fantje so smučali v planinah. Tudi dva duhovnika sta bila z njimi. Po zajtrku so skupno pohiteli v beli sneg. Ves dan je bila sijajna smuka. Proti večeru je malo zmrznilo, zlasti skakalnica v severnem kotu je bila vsa poledenela. Kljub temu so drzni skakalci še vedno plavali čez mostiček v globino.

Takrat sta se duhovnika ob strani pogovarjala:

"Jutri zvečer pred prvim petkom imam za fante mesečno duhovno obnovo. Le kako naj tej mladosti z uspehom govorim o smrti?"

Tedaj se je zgodila nesreča. Drzni skakalec je nesrečno padel in dobil resne poškodbe v glavi. Čez deset minut mu je duhovnik prinaša sveto popotnico. Fante, ki so se zbrali ob umirajočem, so posebno pretresle besede, ki jih je izgovarjal du-

hovnik, ko je dal umirajočemu Najsvetejši "Sprejmi, brat, popotnico, telo našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki naj te varuje pred hudobnimi sovražniki in te privede v večno življenje."

Še tisto noč je nesrečni skakalec umrl.

Duhovnik, ki pripoveduje ta dogodek, zaključuje:

"Drugi večer sem z največjo lahkoto govoril svojim fantom o smrti."

= = + = =

Tudi zame pride prav kmalu čas, ko bodo moje bolniško sobo spremenili v kapelico. Mizo bodo pognili z belim prtom, nanjo postavili križ, ob strani dve sveči, blagoslovljeno vodo in kar je treba za popotnico. Pred hišo bo zacingljal zvonček, sveče bodo prižgali, čez prag moje bolniške sobe stopajoči duhovnik pa bo glasno molil: "Mir tej hiši..."

V naglici bo treba pregledati film vsega življenja, če so morda v njem še kje slike, prizori, dogodki, ki Gospoda žalijo. Sedaj je treba te prizore iz filmovega traku izrezati in jih v pravem kesanju uničiti. Ko bo vse končano in ne bo več nobenih resnih dolgov, o tedaj bom mirno vzkliknil:

"Pozdravljena zadnjikrat bela hostija, ki kakor v plenicah skrivaš Jezusa! Pozdravljen duhovnik v roketu in beli štoli, ki s tresočo roko daješ sveto popotnico v moja trepetajoča usta! Kako tolažbe polne so tvoje besede:

"Sprejmi, brat, popotnico ..."

LUNA

Luna, luna, lunica,
raz nebo se mi smehlja.

Zdaj mi dolgi jezik kaže,
skrije se in spet prikaže.

Pa poredno mi mežika,
zemlje z nosom se dotika

in se klanja, klanja, klanja,
sove skozi noč preganja.

V vsako okence podreza,
še na strehe drzno pleza...

In potem še više, više
vzdigne se nad vaške hiše.

Pa ob dimnik se spotakne
in se jezna v noč umakne.

F. Bazilij: Krompirčkove Zgodbe

KROMPIRČKOV KONEC.

ako smo spremili ministra Krompirčka s srečno materjo Spelužo na kraljevi dvor. Odslej sta imela vsega v izobilju. Speluža je postala pravecata dvorna gospa. Vendar je še vseeno večkrat mislila na svoje raztrgano bajto, katero je prepustila beraču Gebezdabu. Saj je bil on tisti, ki je napešil Krompirčka v svet po šest košev sreče. Kaj je mogel zato, če se je malo všteli in jih fant ni našel šest, ampak kar cel dušat.

Krompirček pa je dolgo nosil ministrski cilinder in trebušček...

Še tem bi morali, dragi otroci, zgodbo končati. Da pa bom imel odslej pred vami min, vam hočem povedati Krompirčkovo zgodbo prav do konca. Potem pa zapik!

Nekoga dne so je kraj Prismođal preobjedel pehanih pišk. Nič več mu niso šle v slast. Kaj pa zdaj? Mislil je in mislil, kaj naj bi jedel, in si je končno vtepel v svojo butaisko butico, da mora dokiti na miže krompir.

"Krompirček! to bo nekaj! Čelega še nisem nikdar jedel. Moram ga poskusiti", je dejal sam pri sebi in si obrisal solze od ganotja, da je tako modro iztuhtal.

In poklical je kuharja Trebukharja.

"Nič več ne morem jesti pehanih pišk.

"Skuhaj mi krompirčka."

Kuhar se ni dobro razumel z ministrom, ker mu je slackosnednež vedno vse lonce polizal. Tudi še ni pozabil, kako ga je redil v kleti. Mar naj bi kralj njega po-
višal za ministra, saj mu je v tridesetih letih samo sedem loncev pobil.

"Kaj me briga, kakšen krompir je mislil kralj", se je smejal hudobnež in napravil načrt.

In ko je prišel Krompirček zopet lizat posod-e, ga je prekučnil v največji grajski lonec.

Ti ubogi Krompirček! Bog si ga vedi, ka-
tera čarovnica ti je ukradla prerokovane koše sreče.

Kralju je bilo strašansko hudo, ko je zvedel za "zmoto". Teda bilo je prepozno. Hudobni kuhar je dobil zasluženo kazen, za ministrom pa vse Prismodale v znak žalosti sedem dni niso jele krompirja.

K o n e c .

LEV

Ko je car vseh živali, mogočni lev, ležal na smrtni postelji, ga obišče dobrodušni medved.

Lev ga pogleda po strani in vpraša: "Ali se ti ne zdi, mogočni medved, da v mojem brlogu smrdi?" Medved voha po zraku, skremži gobec in odgovori: "Da, res je, močno smrdi!" Ta odgovor razkači leva, da plane na medveda in ga raztrga.

Vse to je videl in slišal dolgočasi zajec. Tudi on obišče bolnega leva. Ta mu zastavi isto vprašanje in zajček odgovori: "O ne, mogočni car, tu ne smrdi, tu prav prijetno diši!" "Lažeš", zavpije lev. "Tu ne diši, temveč smrdi!" in ubije zajca s šapo.

Tudi volk se je prišel poklonit levu in mu je na zastavljeno vprašanje odgovoril: "Tu ne smrdi in ne diši!"

"Lažeš! to ni mogoče! vzklikne lev in mu pregrize vrat.

Zadnja pride lisica. Lev jo vpraša:

"Kaj praviš, zvitorepka, ali pri meni smrdi ali diši?"

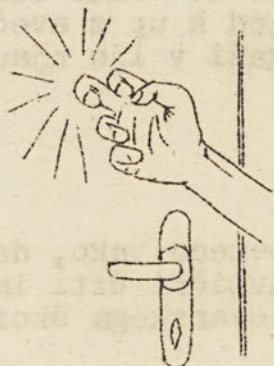
Lisica odgovori:

Oprosti, mogočni car, tako sem nahodna, da ne ločim, ali smrdi ali diši. Lagati si pa ne ujem."

Odgovor je bil levu všeč in je lisici prizanesel.

V šoli lepega vedenja

6. učna ura.

Danes pogledjmo, kako se je treba obnašati, če greš h komu na obisk.

Predno stopiš v tujo hišo ali sobo, vedno potrkaš in šele ko dobiš odgovor, vstopi. Nikdar pa ne vdiraj v sobo brez trkanja! Zelo grdo je tudi, kar počnejo nekateri otroci, posebno če jih je več skupaj, da pred vrati eden drugega naprej tiščijo, se smejejo in kukajo skozi ključavnico. Če imaš namen vstopiti, potem potrkaš brez obotavljanja in vstopi!

Ko prideš v sobo, lepo pozdravi. Dečki naj se odkrijejo in ostanejo ves čas odkriti. Nato povej, čemu si prišel in ko si se pogovoril, zopet pozdravi in mirno odidi.

Če pa greš k tovarišu ali tovarišici na obisk, da se bosta skupaj učila, ali poigrala, ne ostajaj predolgo pri njem, ker najbrž ne bi bilo njegovim staršem to po volji, a tudi tvoji domači bi bili v skrbeh, kje se potikaš.

V tuji hiši se vedno zavedaj, da nisi doma, zato se izogibaj prevelike prostosti: ne kriči, ne razsajaj in pusti vse stvari pri miru!

Če se boste po tem ravnali, vas bodo v vsaki hiši veselili!

Uganke

1) GUDEN NAPIS.

Le de brade las
ood k up z aveč ne
gaži v lje njaup!

2) PREMIKALNICA.

Biser,
Slon,
Dobrova,
Maribor,
Laško,
Cerkev,
Pokopališče.

Premikaj besede tako, da
dobiš v navpični črti ime
znanega slovenskega škofa.

3). POSETNICA.

Majer Stojke Šr - ik

Kaj je ta moč po poklicu izveš, če gornje
črke pravilno razporediš.

REŠITEV UGANK IZ 16. ŠTEVILKE.

- 1) Božični pozdrav: Slava Bogu, mir ljudem.
- 2) Vremenski pregovor: Božič zeleni,
bela Velika noč.
- 3) Božična noč: Oj sveta noč božična ti,
prekrasna si nad vse noči.

Žreb je določil nagrado Cerar Dragotu.

